Ч. 272 (11.622). Львів, неділя 8. грудня 1929. Pocztowa opłata zapłacona ryczałtem. Рік XLVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 5·00 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

По відкритті соймової сесії.

Львів, 7. грудня 1929.

Відкрита передучора соймова сесія повинна б мати за собою вже більше місяця праці. Бо фактично сесія повинна була відкритись ще 31. жовтня ц. р. Але тоді до відкриття не дійшло з відомих загально причин. І хоч перед 31 жовтня було не мало признак занепокоєння долею парляменту серед парляментарних польських кол (за винятком ББ), то всеж те, що тоді сталося на сойSмовому терені, було стовідсотковою несподіванкою для всіх. Останні хвилі перед самим актом відкриття сойму принесли такі події, що заскочили без вийнятку всіх польських політиків. Бо більше між ними було таких, що сподівалися тоді розвязання сойму, ніж відложення його сесії з тих причин, які фактично зложились на це відложення. Політична атмосфера в Польщі перед 31. жовтня була ще пересичена відгуками і, що так скажемо, відломками відомих енунціяцій марш. Пілсудського. Теперішня політична атмосфера, тобто та, що попередила день 5 грудня, отже дату фактичного відкриття соймової сесії, була переповнена, чи краще пересичена відомими прилюдними агітаційними виступами польських міністрів за зміною обовязуючої конституції в дусі проєктів ББ.

Як перед 31. жовтня так і перед 5. грудня політичні польські кола надіялися несподіванок. І як 31. жовтня ті несподіванки прийшли але цілком відмінні від очікуваних, так і 5. грудня прийшла несподіванка, але теж найменше сподівана. Відкриття соймової сесії відбулося цілком спокійно. І так місяць нервового вижидання нових політ. сензацій, звязаних з самим відкриттям сесії, завів усі сподівання тих, що числили на ті сензації. Сказав спокійно своє слово марш. Дашинський, виголосив спокійно фінансово-бюджетове експозе мін. Матушевський, заняли становище до нього і представники поодиноких політичних клюбів і груп.

Клюб ББ. навіть не поставив внесення на вотум недовіря марш. Дашинському. Він зажадав тільки створення окремої комісії для провірення соймових випадків дня 31 жовтня, знаючи з гори, що це його жадання в даних умовинах може мати тільки демонстраційний характер, бо такої комісії не буде. Сойм її до життя мабуть не покличе. Що-ж це значилоб? Невже проурядовий табор втратив на своїй войовничости, невже вістря теперішньої його протипарляментарної тактики притупилось? Нині булоб щонайменше передчасно давати притакуючу відповідь на ці питання. Вичувалось чейже недвозначні погрози в прилюдних виступах міністрів по адресі теперішнього парляменту, якщо він не переведе ревізії конституції в дусі бажанім для теперішнього уряду. І заки ще сойм брався за розважування проєктованих реформ конституції, міністри теперішнього уряду відкликувались у своїх виступах до широких мас населення (теоретично, бо фактично і на практиці до своєї авдиторії, зложеної в подавляючій частині з проурядових політичних груп), як до останньої інстанції, що зможе провести та підтримати те, що міг би відкинути сойм. Отже покищо не прийшов момент, в якому можнаб серіозно розважувати над відповідю на поважні питання.

Та момент цей може прийти незвичайно скоро також, як може відсунутись навіть на кілька місяців. Клюби т. зв. польської лівиці і центру зголосили внесення на ухвалення соймом теперішн. урядови недовіря. Внесення на ухвалення недовіря урядові зголосили також Український та Білоруський Клюби, але з інших ніж лівиця мотивів. Та про те на іншому місці. Заходить тепер питання: коли прийде на порядок внесення на ухвалення недовіря урядові? А якщо прийде, то що буде по ухваленні цього недовіря? Чи уряд уступить, чи може ні? Ось у тому місці знов починається ланцюг несподіванок. Бо коли навіть уряд уступить і прийде інший, то що буде тоді, як новому урядові сойм відмовить ухвалення деяких пропонованих бюджетовим прелімінарем позицій як у видатковій так і в прибутковій його частині? Колиж знов навіть принять, що весь бюджетовий прелімінар буде принятий, то що буде тоді, як сойм поставиться цілком негативно до реформи конституції в бажаному для теперішнього проурядового й урядового табору дусі. Бо хіба неможлива до приняття така евентуальність, щоби по уступленні, скажім, теперішнього уряду, прийшов до влади такий, що протиставивсяб усім політичним намаганням теперішнього. Міркуючи так далі, можнаб поставити цілі десятки питань, на які нині ніхто не в силі дати відповіди, а до того питань, що можуть діждатись відповіди тільки у формі якоїсь менше або більше сензаційної політичної події далекосяглої ваги. А всі ті питання й евентуальні відповіди на них у формі фактів зводяться до одного основного, а саме: такої чи іншої розвязки теперішньої устроєвої польської кризи.

Словом, переживаємо у внутрішньому житті Польщі добу самих тільки несподіванок. При вишніх відносинах не можна передбачити нічого певного навіть у подіях на парляментарній арені, де чейже наглядно видне взаємовідношення політичних сил і де всяку справу заздалегідь моглоб перерішувати вже саме те силоугруповання. Не можна тому, що й там ті сили паралізовані нераз у своїй активности не чим іншим тільки несподіванками, що спадають туди зпоза парляменту. Зміна устрою? Щож, — вона, як сказано, чекає не чого іншого, тільки несподіванки у своїй розвязці.

На парляментарній арені.

Внесення Українського і Білоруського Клюбів на ухвалу недовіря урядови.

Український і Білоруський Клюби зголосили в четвер до президії сойму внесення на вотум недовіря для уряду премієра д-ра Світальського. Це внесення цілком окреме від внесення т. зв. центроліву, якого Український і Білоруський Клюби не підписали.

Оба внески на вотум недовіря мають зовсім відмінні мотиви. Коли внесення центроліву має специфічні причини, що випливають з його опозиційного становища до внутрішньої політики теперішнього уряду, що веде перманентну боротьбу з парляментаризмом і польським партійництвом як у соймі так і поза ним, то внесення Українського та Білоруського Клюбів випливають із засадничого становища обох цих репрезентацій до всіх польських урядів, що як і теперішній уряд вели та ведуть у відношенні до непольських народів у межах Польщі політику незадоволювання їхніх національних потреб. В мотивах внесення оба клюби (Укр. і Білор.) стверджують, що всі польські уряди вели негативну політику супроти меншостей,, але теперішній уряд посунувся в практичній політиці ще далі, бо дійшов у численних випадках аж до неґації національних і культурних потреб українців та білорусів.

У ресорті міністерства внутрішніх справ внесення подає цілу низку фактів, що ілюструють наглядно це твердження. Говориться там про заборони зборів, посольських справоздавчих віч концертів, академій, культурно-освітніх і господарських курсів, труднощі для преси, конфіскати навіть творів Шевченка і т. д. і т. д. Крім того є там мова про переслідування українських спортово-пожежних, освітних і навіть кооперативних установ (Волинь), і накінець про відносини в ділянці громадського самоврядування. Багато фактів наведено в ресорті міністерства освіти з ділянки шкільних відносин і церковних (Холмщина, Волинь, Полісся). В ресорті міністерства справедливости мова про політичні процеси, слідчі чинности і т. п. Накінець у внесенні говориться про економічну політику уряду супроти українського й білоруського населення. З уваги на все сказане внесення домагається, щоби сойм приноровив до уряду 58 статтю обовязуючої конституції.

Бісмарківська концепція в польській політиці.

Ще один польський голос про українську проблему.

Продовження статті п. Бохенського таке:
Коли річ у добрих взаєминах з Росією, то незаперечним фактом є, що експанзія цієї держави здається спрямована виключно на Далекий Схід. Одначе не слід забувати, що Росія вже анґажувала себе в добі 1895—1905 всіми силами на Далекім Сході і що пізніше з тим більшим завзяттям вернулась до Европи. Не маємо безумовно ніякої ґарантії, чи подібний процес не прийде і нині. Анальоґію можна би вести й далі, прирівнюючи пакт Кельоґа до договору Австрії в Мурцсте́ґ. Не маємо ніякої запоруки, чи Росія справді зріклась наших східних окраїн („кресів“), а навіть конґресівки. Коли-ж беремо на увагу можливість утворити протиросійський фронт, мусимо з цього погляду оцінювати українську справу. Українці можуть відограти на випадок війни ролю, якої не вільно недоцінювати.

Зясовуючи це все скажемо, що зі становища польської державної раці, концепція використати українську справу для польсько-російського порозуміння є хибною, з огляду на необхідність рахуватись із можливістю конфлікту з нашим східним сусідом. Польська політика супроти українців, як і врештою в інших справах, мусить руководитись домаганнями національної оборони на випадок тут передбачуваний. Ми є в надто важкій ситуації, щоби можна дозволити собі розглядати проблеми не з погляду оборони перед нажерністю сусідів. Мусимо вести таку політику, щоби майбутні українські леґіони боролись не в російських рядах проти Польщі, а в польських рядах проти Росії. Мусимо її вести послідовно, щоби ті леґіони були надихані іншим духом супроти Польщі, ніж польські були супроти Австрії...

Іншими словами, навіть з погляду польського націоналізму, то є відлому, що все підчинює го змаганню, щоби піднести нарід і його держави в міжнар. єрархії, я зважився би навіть на погляд, що головно зі становища польського націоналізму заходи до порозуміння з українцями це наказ здорового розуму. Тимбільше, що супроти сили польського елементу в дільницях Річипосполитої, де живуть також українці, ті дільниці навіть згідно з розумінням самих українців не є наражені на відорвання від Польщі, як це є наражені українські дільниці СРСР. Це тільки справа обосторонього і взаємного розгляду, що би признати як аксіому, що Східна Малопольща є створена на те, щоби стати помостом, а не прірвою між поляками й українцями.

Лишається ще розглянути одну проблему, однаково важну як і першу. Маємо на думці

питання, чи і в якій мірі український національний інтерес, змагання піднести український нарід у міжнародній єрархії дозволяє на зближення з Польщею.

Не допускаємо, щоби якийнебудь українець, без основних політичних понять не здавав собі справи, що польсько-російське порозуміння мусить бути невдачею для українських національних змагань. Це порозуміння було би здійсненням того, що називаємо концепцією Бісмарка. Становище українців нагадувало би тоді ситуацію поляків у пруській і російській займанщині після січневого повстання. Воно було би тоді фатальне. Можна сказати загально, що ситуація Польщі після розбіорів була завсіди тим гіршою, чим більше було порозуміння між заборчими державами. Те саме торкається й української справи. Чим ближчою до здійснення буде концепція Бісмарка і польсько-більшовицьке порозуміння, тим гіршою буде ситуація України.

Висновок такий, що українці по змозі не ...ві прямувати до того, щоби не допустити до польсько-російського порозуміння в їхній справі. Ми бачили вже, що це не лежить в інтересі польської державної рації. Та з другого боку ясним є, що неприємне становище української меншини в Польщі, страшенне зм'ниює аргументи росіянофільських партій і приневолює Польщу шукати інших шляхів до розвязки проблеми. Ці шляхи мусять піти на Москву. Якби галицькі українці розуміли свій інтерес, то були би не тільки льояльними громадянами польської держави, але також польськими громадянами настроєними супроти Росії найбільше імперіялістично.

Таке міркування є приноровленим до української справи міркування Дмовського иперед світової війни. Роман Дмовський з великою льоґікою тоді доказував, що поляки під російською займанщиною повинні бути якнайльояльнішими громадянами цієї держави. Інше відношення до Росії мусіло би освідомити росіянам польську небезпеку і пхнути їх до порозуміння з Німеччиною, як це було в 1863 р. Таким робом Польща могла так само як нині Україна сподіватися усього від суперництва держав, що її займали, а нічого не могла сподіватись від угоди.

А проте здавалось би, що українці можуть вибирати між союзом з Польщею і союзом з Росією. Одначе на шляху до порозуміння з Росією стоїть перш за все суспільна справа. Українські націоналісти — бо з їхнього погляду підходимо до цієї проблеми — не можуть бути прихильниками більшовізації України. Крім цього Росія може без пор'вняння лекше засимілювати український елемент як Польща. На це складаються посвоячення в мові й психольоґії. Вреші українці мусять зрозуміти, що наскільки Росія переможе Польщу, тоді ця перемога буде такого рода, що тоді не потрібуватиме рахуватись з Україною як зі союзником. Подібне явище трапилось уже раз, у XVII. віці, коли українці наслідком порозуміння підготовили собі неволю і Мазепа запізно зрозумів, що треба було йти з Польщею проти Росії, а не навпаки. Така небезпека не загрожує Україні на випадок, якби Польща взяла верх в історичнім двобою з Росією. Розміри Росії були би ще такі великі, що польсько-український союз не перестав би бути необхідністю самооборони.

З усіх тих оглядів на нашу думку зі становища української державної рації більше вказаним є союз з Польщею, як з Росією.

Ось і ціла стаття п. Бохенського. До висловлених поглядів прийдеться нам ще вернути.

ЗА ОКЕАНОМ.

Листопадові свята.

З одного тільки числа „Америки“ (ч. 137 з 21. м. м.) вибираємо вістки про листопадові свята в Злучених Державах. І так в місцевости **Бейон, Н. Дж.**, святковано 17. м. м. український зрив з листопада 1918 р. богослуженням у церкві і великим концертом. Панахиду за поляглих відправили в українській католицькій церкві оо. Йосиф Чаплинський, Антін Лотович і Олександер Павляк, а святочне слово в церкві виголосив о. Чаплинський. В год. 7. веч. відбувся в салі „Янґ Менс Крищен Есовшіейтен“ святочний концерт, що його уладив хор української католицької церкви. — На день 24. листопада заповіджено листопадові свята, получені з концертами, в місцевостях: **Ню Йорк** (заходом Українського Братства св. Арх. Михаїла — відділ І. „Провидіння“). **Мекиду, Па.** (заходом усіх товариств — святочну промову виголосив д-р Льонгин Цегельський). **Вілінґ, Вест Вірджінія** (заходом української католицької громади). На день 28. листопада заповіджено листопадове свято в **Філядельфії** (заходом Української Стрілецької Громади). на день 1 грудня свято в **Пітсбурґу, Па.** (заходом співочого кружка при українсько-кат. церкві — святочну промову виголосив тамошній парох о. д-р Микола Копачук). — В попередніх числах „Америки“ заповіджено теж цілу низку листопадових свят або подано з них звідомлення. На всіх тих святах збирають жертви на інвалідів УГА.

Осяг українців у Вашинґтоні.

Український Демократичний Клюб у Ню Йорку одержав від дирекції Цензусового Бюра у Вашинґтоні повідомлення, що згадане Бюро признає слушність українським домаганням і при переписі населення Злучених Держав українці зможуть подавати, що вони українського походження і що їх рідна мова українська. В цій справі пише д. Мих. Радик, голова згаданого Українського Дем. Клюбу, в українсько-американській пресі, що наші передові люди, а передовсім урядовці всіх українських орґанізацій, повинні вже тепер розвести широку аґітацію в цьому напрямі, а українські ґазети повинні постійно пригадувати справу перепису українців і подавати інформації, як той перепис будуть переводити. Колиж — кінчить д. Радик — переведемо добре перепис і покажемо силу українців у Злучених Державах, то візьмемося до дальшої праці, а саме: щоб перемінити назву „рутенів“ на українців у рекордах департаментах іміґрації та натуралізації у Вашинґтоні.

Проти червоного терору.

Відгомін в німецькій пресі.

Масові арештування на Україні, як також рішучий протестаційний виступ нашої академічної молоді у Львові проти цих брутальних метод московського комунізму у відношенні до українського населення та його культурних діячів, найшли широкий відгомін у закордонній пресі. Так „Nürnberger Zeitung“ ч. 270 з 23/24. 11. містить велику передовицю від власного кореспондента з Москви: „Aufstand in der Ukraine. Sie wollten ein bürgerliches Regime“, а дальше подана широка радіодепеша: Sturm auf das Lemberger Sowjetkonsulat. „Deutsche Rundschau“ ч. 270 з 23. 11. пише: „Neue Massenhinrichtungen in Russland“, а нижче: „Sowjetfeindliche Kundgebugen der Ukrainer in Lemberg. Plünderung des sowjetrussischen Konsulats“; крім цього пяж ґазета подає ще дослівний комунікат ПАТ-а. Ширші відомости про всі ці події є дальше в „Kattowitzer Zeitung“, „Neue Züricher Zeitung“, „Münchener Neueste Nachrichten“ і цілій низці інших німецьких часописів.

Протест Скільської Верховини.

Відпоручники культурно-освітних українських товариств Скільської Верховини, зібрані в громадській салі на Освітній Конференції в Сколім дня 30. листопада 1929, підносять рішучий, грімкий протест проти насильства, яке в останніх часах приноровлюють більшовицькі окупанти України без ніякої слушної причини так різко до найвизначніших українських працьовників на культурній і освітній ниві. Протестуючі вірять твердо, що вже недалекий час, коли справедливість досягне шаліючих червоних катів України.

ЗА ПРЕЗИДІЮ ОСВІТНЬОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
Підписи.

Протест Української Студ. Громади у Варшаві.

Загальні збори Української Студ. Громади у Варшаві з дня 24. XI 1929 р. висловлюють свій рішучий протест проти нечуваних у цивілізованому світі переслідувань українців більшовицькою владою. Український нарід на Великій Україні живе в тяжких умовинах окупації московськими більшовиками і не може відкрито запротестувати проти злочинної діяльности радянської влади. При помочі червоної армії і карних відділів ДПУ більшовики приступили до цілковитого знищення української інтелі-

---

СТЕПАН ЛЕВИНСЬКИЙ.

Тонова фільма.

Париж, грудень.

Кажуть, уся Америка тільки й її тепер знає... Голівуд інших фільм і не думає випускати. До того навіть славний Чарлі Чаплін покинув опозицію (невідомо чи правда) і заявився за нею.

А з Америки, відома це річ, все потроху в Европу проникає, незримими стежками, ніби підземельними потоками. Вже здобула тонова фільма париські бульвари, вже докотилася до маленьких саль по дільницях, уже „крутять“ її у Франції і Німеччині, а на сторінках метких щоденників, повільніших тижневиків і поважних місячних журналів ведеться завзята полеміка: що вона, ця тонова фільма? мистецтво це чи ні? удача чи поразка? майбутнє перед нею, чи погибати їй безславно замолоду, недоживши віку?

Коли про слухача річ іде, тоді його скрізь не бракує. Слухають американської фільми по всіх закутках Европи. Ніде я не помітив ніодного вільного місця, всі слухають уважно, не розуміють ні словечка, але вдоволені відходять. Мода — скажете. Трохи у цьому є й правди. Ми всі звикли безкритично переймати все заморське-американське, зачинаючи від архітектури а кінчаючи на танках і спорті, що про якусь зорганізовану опозицію і мови не може бути. Америка вірить у майбутнє своїх „talkies“ значить: нам треба вірити. Америці сподобалися вони, і нам треба вірити. Америці добалися.

І мені вони сподобалися. Доки сам на власні очи і вуха не почув і не побачив, не вірив. Але потому, якось у травні місяці цього-ж року наспіла до Парижа перша така тонова фільма. Вона ще зовсім не балакала, а тільки передавала всі звуки природи, включно до людських, до дрібних, коротеньких діяльоґів, голосів пристрасти або жаху, що розривали мовчанку подій коротким проймаючим криком. Це були „Білі тіні“, казка південного моря, шепт кокосових пальм, одноманітні співи малайців і гамір вітрів і бурей. Я був очарований. Чи не поширився світ передомною у всю глибінь голосу і звуку? Чи „білий екран“ не збогатів тут цілим одним новим життям? Але разом з тим проблема діялогу лишилась не рішена. Ця фільма всеж таки не балакала. Її люди виконували ріжні жести, вимовні, надто виразні, все лишалось пантоміною, все потопало у прозорому мовчанню, мов зачароване.

Якось згодом довелось бачити у Празі „Чотирох чортів“, фільму, що її здається тепер у Львові показують. Тут уся фільма мовчала іще, тільки остання частина, так сказати остання дія, виповнилася людською мовою, діялогом і... все відразу змінилося, запахло театральною драмою. Людські пристрасти найшли собі слова, всі нюанси людськогоо голосу, все стало нараз величавіше а разом з тим більше зрозуміле, ближче до життя.

Потому, знову-же у Парижі, бачив і чув я Моріса Шевальє, славного париського кабаретного „шансоніє“ (пісенькара), що недавно таки перемінився у фільмового актора. „Париська пісня“ звалася ця фільма американської продукції, зрештою не цікава, шабльонова, сентиментальна і до зануди банальна.

„Мельодія Бродвею“, це знову розреклямований „шляґер“, що саме йде в одному кіні „Великих бульварів“. Вона уже „забалакала“ з початку до кінця. Всі балакають і по моєму забогато, зачасто. Чи одним із наймогутніших чарів тонової фільми не є всі ці різноманітні звуки природи, світа, що самозрозумілі, проходять непомітно у театрі, а в фільмі можуть і повинні стати мистецьким знаряддям? Зарискую одно пророцтво. Тонова фільма здається піде дорогою накресленою свого часу Метерлінком у цих майстернях однодієвих творах сповнених чекання, шептів і недокінчених фраз.

„Три маски“, за сценарієм Мере, це французька спроба тонової фільми. Коли „Мельодія Бродвею“, у мистецькому замислі, в нічому не відійшла від шабльону німої фільми, французький сценарист зрозумів, що разом з уведенням звуку й мови у кіно вільно йому повернути до чисто драматичних і театральних ефектів, що вільно і треба шукати нових доріг, скоротити і сконцентрувати акцію, що центр ґравітації тонової фільми перейшов усеціло на слова й зміст і динаміку, а все друге мусить з конечности опинитися на другому плані.

Разом з тим усі ці спроби, включно до французької, дуже несміливі і незручні. Так і бачиться, що сценаристи не знають іще, що починати з новими можливостями, що ще не зорієнтовані, чи діло з кабінетною крізою у кіно чи з цілою важливою революцією. А, на мою думку, діло з правдивою революцією. Тут замало в старі сценарії німої фільми вкласти слова: звуки, тут треба творити нове. Людське слово введене на кіновий екран вимагає окремого мист. трактування, у нього свої окремі естетичні правила. Коли зацікавлення наше перейде на діялог, як я вже зазначив вище, тоді темпо акції мусить послабнути, богато дрібних жестів і подій, що пояснювали зміст німої фільми, зникне зовсім, їх заступлять слова.

Комерціялізація німої фільми довго унеможливляла еволюцію її у напрямі мистецтва, але чи тільки вона одна? Чи самі технічні можливости німого кіна не знеохочували неодного письменника? Написати сценарій пантоміни

генції, селянства і робітництва, які, всупереч обвинуваченням, не провадять ніякої політичної роботи і завинили хіба лиш тим, що належать до свідомих членів української нації.

Ми, українська молодь, обєднана в УСГ у Варшаві, пересилаємо своє горяче співчуття нашим братам, що гинуть по більшовицьких вязницях і подивляємо їх витревалість на національних українських позиціях. Твердо віримо, що не тільки свідомі українці, але й чужинці цілого світу відгукнуться на події, що відбуваються тепер на Вел. Україні і приєднаються до протесту проти дикунського терору червоних окупантів.

Одночасно збори доручають Президії пересляти вислови нашої солідарности з львівськими товаришами, що демонстрували перед радянським консульством у Львові, а також співчуття тим товаришам, які з цього приводу потерпіли.

ЗА ПРЕЗИДІЮ ЗБОРІВ:

Підписи.

Польський сойм.

Уряд прем. Світальського одержав заяву недовіря.

У другому дні сойму, поліція, як і попереднього дня, крім звичайного озброєння, одержала жовті коробки, в яких є бомби, що витискають сльози.

В Бельведері та на Замку відбулося кілька конференцій. Засідання почалося кілька хвиль після 12. год. На урядових лавках уряд майже в комплеті, за виїмкою марш. Пілсудського. Проводив нарадам сойму віцемарш. Четвертинський, тому що на першому місці засідання було внесення на висловлення заяви недовіря марш. Дашинському, зголошене комуністичним клюбом.

Перед денним порядком пос. Славек просив пересунути ост. точку денного порядку в справі сл. комісії для розгляду подій у соймі 31. жовтня на одну з перших точок денн. порядку. Каже, що тому, що сл. комісія не перевела ще слідства, клюб ББ не зголошує покищо заяви недовіря для маршала сойму, ждатиме на вислід слідства та займе становище до маршала щойно після висліду слідства. Тому клюб ББ не візьме участи в голосуванні й вийде зі салі нарад. В голосуванні внесення ББ змінити денний порядок упало більшістю цілої палати проти ББ. Внесення скрайної лівиці про заяву недовіря для марш. Дашинського впало в голосуванні величезною більшістю. За внесенням голосували лише внескодавці. Віцемарш. Четвертинський зарядив перерву, щоби повідомити марш. Дашинського про вислід голосування. Марш. Дашинський вернув на салю й переняв провід.

Перший промовляв мін. скарбу Матушевський. Він полемізував по черзі з закидами поодиноких послів, а передовсім пос. Домбського (Стр. Хл.) та Рибарського (НД).

Після короткого вияснення проф. Рибарського в відповіди на промову мін. Матушевського, прем. Світальський виголосив промову про цілість політ. положення та відношення сойму до уряду. Він відпирав закиди представників поодиноких клюбів. Підчас промови прем Світальського дійшло до інциденту між послами ББ і марш. Дашинським. Коли премієр згадав, що опозиція покликується на голоси інших чинників і що це нетакт, озвався пос. Полякевич до марш. Дашинського: Сам пан маршал сойму втягав чужі чинники. Марш. Дашинський: Прошу не втягати в дискусію маршала, бо я не можу боронитися. Прошу держатися добрих обичаїв. Пос. Полякевич: Хай пан маршал також держиться добрих обичаїв. Голос з лавок ББ: Хай Дашинський не спроваджує боївки. Маршал без такту! Марш. Дашинський: Прошу не впроваджувати до цього святочного засідання сойму, на якім промовляють представники уряду, нікчемности поліційних рапортів. Оплески на лівиці, галас на лавках ББ. Полякевич: Це маршал, це сором! Він пише до Льокена!

Опісля промовляв міністр промислу та торговлі Квятковський. Обговорював бюдж. прелімінар і протиставив себе критиці поодиноких бесідників опозиції. Кінцева заява міністра, що „без уваги на паперові умови та конвектиклі наших противників останемо вірні ідеї марш. Пілсудського" викликала галас на опоз. лавках: Пане міністре, а де присяга на конституцію? Міністр вияснює, що посли не зрозуміли та ще раз повторює: Ми як відношення до державних справ, як програма, як організація, незалежна від ваших паперових ухвал останемо та заважимо на долі держави так рішучо, що передтравнева система дертя держ. сукна на всі боки згине безповоротно та не відважиться вернути у цю палату.

Крім міністрів промовляли ще посли з ББ й боронили уряд д-ра Світальського, а саме пос. Косидарський і Дзедушицький (ББ) і пос. Пончек (ББС).

Опісля промовляв мін. справедливости Цар. Він полемізував із пос. Рибарським (Нар. Кл.) у справі пропавшого без вісти ген. Загурського. Мін. Цар сказав, що взиває Рибарського до прокуратора, щоби зізнав „хто вбив Загурського". Потім виголосив промову мін. вн. справ Складковський. Дивується, що посли в соймі нарікають на якийсь терор у Польщі, знасилування свободи преси, зборів і т. д., про які він, міністр, нічого не знає. Не знає напр., що траплялися випадки розбивання зборів, що конфіскують опоз. часописи та безпосередньо після тої заяви зазначує, що від квітня ц. р. було „ледви" 916 конфіскат. Зразком того яка є свобода преси в Польщі може бути факт, що статті „Роботніка" п. з. „З галерії наших володарів" зовсім не були сконфісковані. Промовляв іще коротко мін. закорд. справ Залеський. Потім марш. Дашинський оголосив, що приступає до **голосування над внесенням заяви недовіря для уряду Світальського. За внесенням було 246 голосів, проти внесення 120 гол., 4 здержалися від голосування.** Після оголошення висліду голосування комуністи счинили галас проти ППС. Коли комуністи вспокоїлися счинився галас на лавках ББ. Марш. Дашинський після прикликання тих послів до порядку замкнув засідання і сказав, що у справі речинця найбл. засідання розішле послам повідомлення на письмі. Всі посли вийшли спокійно, лише ББ. співали „Першу бригаду".

Загальний плебісцит у справі зміни конституції?

У Варшаві дальше кружляють чутки про плебісцит над справою зміни конституції. Є нібито три концепції плебісциту: 1) плебісцит із відповідю „так" і „ні" на основі досі обовязуючої виб. ординації, 2) плебісцит із відповідю „так" і „ні" з цим, що при помочі президента держави підноситься ценз віку голосуючих до 24 літ, 3) плебісцит лише з відповідю „ні". В такому випадку голосували би лише ті, що противляться урядовому проєктові зміни конституції. Зате всі невіддані голоси означали би згоду на урядовий проєкт.

В понеділок засідання сенату.

Бюро сенату повідомляє, що пленарне засідання сенату відбудеться в понеділок 9. грудня в год. 16.

На організаційному фронті.

БУЧАЧЧИНА.

Дня 30-го листопада ц. р. відбувалася в Бучачі на підставі § 2. про збори повітова нарада У. Н. Д. Обєднання. Реферати про права й обовязки громадських рад посла Целевича, економічний голови Пов. Союзу Кооператив і Повітового Народнього Комітету Обєднання о. Галібея, організаційний інж. А. Короля і політичний посла о. Куницького та вибір нового Повітового Народнього Комітету зібрали поверх 200 делегатів з цілого бучацького повіту. Підчас реферату посла Целевича явилася на салі поліція, а зустрінувшись з о. Галібеєм, як аранжером збору, запитала, чи всі присутні мають запрошення. З черги комісар вказав на окремих учасників наради і питав, чи о. Галібей знає їх імя, прізвище й місце осідку. Коли о. Галібей не міг цього потвердити, комісар поліції розвязав збори і не дозволив зібраним затриматися в салі навіть до тої хвилі, коли голова Повітового Народнього Комітету міг би принести дозвіл на продовжування нарад. Комісар приказав розійтися до трьох хвилин, а потім розійтися з полвіря до двох хвилин, бо інакше грозив розігнати зібраних силою і опірних арештувати. Не дозволив також затримуватися зібраним на вулиці і приказав негайно розійтися. Не зважаючи на те, ми певні, що це й усе інше, що у нас діється в останньому часі, не спинить нашого народу на шляху організування свого питомого життя.

Помер ред. „Селянина"

Дня 6. грудня помер нагло ред. „Селянина", 51-літній Мик. Величковський. Лікар ствердив смерть наслідком затроєння і приказав віддати тіло суд. медицині. Відбудеться секція, а містоту кишок піддадуть бактеріольогічним дослідам.

Біржа.

Збіжа.

Пшениця двірська 37·25—38·25, пшениця селянська 33·75—34·75, жито галицьке 23·50—24·00, ячмінь галицький броварняний 00·00—00·00, ячмінь на жниво 18·50—19·50, ячмінь пастівний 20·00—21·00, овес галицький 19·00—20·00, кукурудза румунська 24·00—25·00, бараболя промислова 3·00—3·50, фасоля біла 70·00—85·00, фасоля колірова 40·00—50·00, фасоля краса 50·00—55·00 горох пів-Вікторія 34·00—39·00, горох пільний 26·50—29·50, бобик 25·00—26·00, мішанка паст. в зерні 00·00.

Серед книжок і журналів.

„Літопис Червоної Калини", ч. 1. і 2. за жовтень—листопад 1929.

Від часу, як перестала виходити „Стара Україна" під редакцією Ів. Кревецького (з кінцем 1925 р.), не було у нас ніякого журналу, що мав би за мету розбуджувати та плекати пошану й любов до українського минулого, ширити й закріплювати традиції, зберігати в друку, фотографічних знимках, малюнках і рисунках історичні матеріяли, якими моглиб покористуватися в майбутньому наші історіографи. Не було кому розбуджувати зацікавлення до цих справ серед українського громадянства, не було кому заохотити й навчити його збирати цінні памятки й матеріяли до історії давнього й недавнього минулого. Не було кому занятися тим, щоб ті історичні записки, документи, спомини, світлини і т. д. не пропадали марно, але опубліковані стали основою праці й починів не тільки для будучих дослідників, письменників і народніх діячів, але й матеріялом, на якому виховувалось би в любові до Рідної Землі також сучасне українське покоління, що поволи зачинає забувати навіть свіжі ще часи й події з української визвольної [illegible].

І тому треба дуже радіти, що Видавництво „Червона Калина" приступило до видавання місячного журналу, редакція якого поставила собі саме таку мету. Ініціятива видавців заслуговує на тимбільше признання, що вони не [illegible] ні на [illegible] фінансову скруту, ні на [illegible]

звичайно не те, що драми. Там, де все зясоване тільки жестами і мімікою, індивідуальности актора і режісера більше значать, як індивідуальність сценариста-письменника. У тоновій фільмі це відношення мусить основно перемінитися. Разом з тим письменники, навіть найліпші, не відмовлять свого співробітництва. Перед ними-же кольосальні можливості і популярність, яка навіть не снилася Конан Дойлеві або Декобрі.

А еволюція у напрямі театру? Так, але зміненого театру. Театр залишить за собою цілий чар справдішнього життя, що хоч і твориться перед нами після певного, згори передбаченого пляну, всеж таки заховує для нас усі не передбачені естетичні можливости життєвих істот, акторів, їхнього таланту, настрою, тощо. Звичайно, естетичних вражінь цієї якости тонова фільма дати нам не може. Вона дає нам в заміну щось інше: всю свободу у доборі тла акції. У театрі все з конечности мусить бути розраховане на деяку кількість незмінних картин-декорацій; у кіні цього примусу не має. У театрі все діється і мусить діятися у точно означеному місці; не можливо приміром представити подій, що діються: по дорозі, скажім: у час мандрівки паломників до святого міста, коли знечевя зявляються перед ними довго очікувані мури. (Пригадую деякі вимки від цього правила: „Сакунталя" — Калідаси і деякі японські „Но", але, кожний зрозуміє, що фантазія і здібність абстракції орієнтального глядача зовсім не ті, що в нас).

Нове мистецтво народжується і це ще небуденний гостинець Америки для старого світа. Тонова-же фільма визволить нас від цього насилля американської продукції. Кіно богато втратить зі своєї інтернаціональности і націоналізується у кожній державі і в кожного народу. Думаю, що це йому вийде на користь.

но важкі цензурні відносини, ві на всякі інші трудноші, звязані з таким видавництвом. Знаючи, що таке видавництво потрібне й відчуваючи, що його місія серед нашого народу, зокремаж серед молодшого покоління, може бути дуже велика і вдячна, видавці не завагалися взяти на себе ще й отсей тягар, щоб тільки виповнити одну поважну прогалину в нашому національному житті.

З двох чисел „Літопису Червоної Калини“ (за жовтень і листопад ц. р.), що лежать перед вами, важко покищо видати осуд, чи і як видавництво виконає намічене собою завдання, тимбільше, що невмолима цензура не пропустила в першому числі двох чи не найцікавіших статтей. Але вже й тепер видно, що видавці забралися до праці з вірою й пієтизмом, а ці дві прикмети, можна надіятися, допоможуть їм поставити орґан на належну висоту.

Не маю наміру переходити обох перших чисел „Л. Ч. К.“, в яких взяло участь понад двацять авторів, скажу тільки, що в них поміщено цілу низку інтересних споминів з української визвольної війни, оперту на джерелах розвідки А. Крезуба про цілі німецької військової політики на Україні в 1918 р., статті про наші памятники, початок спису джерел до історії української визвольної війни (в заголовку цього спису помилково подано дату 1914—1921, замісць: 1918—1921, бож у ньому не взято під увагу ніяких джерел до історії Українських Січових Стрільців чи українських відділів у колишній австрійській і російській армії) й окремі відділи: рецензій (з поміщеними досі оцінками книжок особисто я не можу погодитися), посмертних згадок, дрібніших матеріялів і документів та ін. А понатим також цілу низку ілюстрацій, що без сумніву підносять вартість усього публікованого матеріялу.

Щодо відмічених недостач, які редакція певно сама бачить і постарається їх усунути в дальших випусках, то перш за все в доборі матеріялу слід би уважати на більше оживлення й ріжноманітність кожного числа. Добре булоб річи поважні перетикати веселими, навіть гумористичними, аби читач не стояв перед одноманітним і сухим матеріялом. Дальше не завадилоб подати в кожнім числі один-два вірші, а по можности й коротке оповідання, яких темою булаб якась історична подія, спомин чи переказ. А вкінці треба побажати, щоби в цього роду орґані було менше помилок (частину яких можна оправдати тим, що „Літопис“ друкується в Жовкві) і справді зразкова українська мова (у статтях деяких авторів є поважні гріхи проти неї!)

В цілости журнал представляється як своїм змістом, так і зверхнім виглядом зовсім гарно й заслуговує на щиру підтримку цілого українського громадянства, що устами своїх представників домагалося при ріжних нагодах саме такого видавництва. Віримо, що „Літопис Червоної Калини“ найде прихильний відгук і належне зрозуміння серед широкого українського загалу.

Ів. Німчук.

Югославія розвязує „Соколи“.

„Дер Таг“ подає з Білгороду вістку, що югославянський уряд порішив розвязати всі орґанізації „Соколів“, а фізичне виховання молоді поручив державним установам.

Югославянський уряд мотивує цей крок так, що „Соколи“ не виховують молоді в державницькім дусі та не сповняють своїх завдань.

Новий уряд в ЧСР.

З Праги повідомляють, що після 5-тижн. кабінет. кризи в Чехословаччині, утворено новий уряд, якого склад є такий: Удржаль, президент міністрів (соц.-демократ); д-р Енгліш, міністр фінансів. Інші міністерства обсаджено так, що соціялісти матимуть 5 міністрів, а решта партій захопила в свої руки 9 міністерств. Новий уряд матиме чисто парляментарний характер.

Сьогодні
8. ГРУДНЯ
останній речинець для вирівнання залеглої передплати.

НОВИНКИ

— **Фотограф Янушевич, вул. Віцентого** Поля ч. 1. (бічна Зеленої), **Тел. 5960.** 938 24—?

— **День „Просвіти“.** Пригадуємо, що день 8-го грудня є днем „Просвіти“. При усіх церквах і українських установах збиратимуть датки на „Дар Просвіті“. — Для звеличання цього свята вікна українських домів повинні бути прибрані наліпками, котрі можна набувати в канцелярії Т-ва „Просвіти“ і в усіх українських книгарнях.

— **Любка Колессівна в Данціґу.** „Данціґер Ноесте Нахріхтен“ з дня 30. XI. 1929 р. повідомляє ось що: „Хоч і молода та світової слави піяністка буде мати в найближчий вівторок у Стрілецькім домі фортепяновий концерт. Любка Колессівна є дочкою львівського українського професора університету, студіювала у Відні у проф. Люіса Терна, іспит зрілости зложила вона маючи 14 літ, після чого скінчила музичну школу. По скінченні школи відбула турне по цілій Европі і виступала на всіх найкращих сценах. Над цею заміткою поміщено портрет Любки Колессівної.

— **З українського наукового життя за кордоном.** Дня 11. грудня ц. р. в 8. год. веч. у 29. салі берлінського університету відбудеться в німецькій мові виклад проф. Українського Наукового Інституту в Берліні Дмитра Дорошенка п. з. „Німецьке право на Україні“. — Дня 3. грудня ц. р. в помешканні Клементінума відбулося 171 засідання Українського Історично-Фільольоґічного Т-ва у Празі із такою програмою: Дм. Чижевський: „Світогляд молодого Костомарова“, 2) В. Січинський: „Оборонні будови міста Бардієва, 3) Федечко: „Українська козаччина та політичні пляни Амоса Коменського“.

— **Львівська хроніка.** На Кульпаркові 57-літний Фелікс Самбірський підрізав собі бритвою горло та жили на руках. Він помер заки прийшло ратункове поготівля. — При вул. Короля Івана ч. 17, зачадився 17-літний Самуель Шліфер і помер. — При вул. Пілсудського ч. 11 вибухла пожежа, яку скоро погашено. Така сама пожежа була при вул. Котлярській. — До поліції зголошено, що 17-літний Мошко Кремер із вул. Замарстинівської ч. 3. та Осип Антонович із вул. Кентшинських ч. 7. покинули своїх родичів і зникли без сліду, забравши з дому невеличкі суми грошей.

— **Боротьба з жебрацтвом у Львові.** Комісія Суспільної Опіки при львівськім маґістраті ухвалила новий правильник про боротьбу з жебрацтвом при помочі системи бонів. Місто буде поділене на 9 округів і 94 відділи. На чолі округів стоятимуть суспільні опікуни. Із 9 округів буде 6 католицьких, а 3 жидівські.

— **Жінка стріляє до чоловіка.** При вул. Шимоновичів ч. 37 у Львові мешкав собі Станислав Балицький, який від довшого часу жив зі своєю сварливою жінкою в сепарації. Жінка продавала мясо і з цього удержувала дітей та себе, а чоловік працював при кульпарківській дорозі. Станислав Балицький тужив за дітьми та часто намовляв жінку вернутися до нього, але жінка і слухати про це не хотіла. На цім тлі бували між ними часті суперечки. Підчас останньої сварки у торгівлі мяса при вул. Берестейської Унії, хоробра Марія Балицька із Будзіцьких, стрілила до свого чоловіка з револьвера і тяжко поранила його в плечі. Станислав Балицький лежить собі тепер у лічниці, а його жінка сидить собі в арешті.

— **Чи саботаж?** Під таким заголовком містить „Дзеннік Людови“ новинку про те, що біля Конюхів у Бережанщині селяни Андрух Колесник і Василь Мацишин висадили мінами у повітря бетонові закопи, які були власністю військових відділів у Бережанах. Виконавці того „саботажу“ забрали зі собою 17 залізних штаб, так що правдоподібно тут не мається до діла з ніяким саботажом, але зі звичайною крадіжю.

— **Вбивство в Долині.** Невідомі особи стріляли через вікна до мулярського робітника з Долини Осипа Винника і поранили його так, що він незабаром помер. Напад виконано у хвилині, коли Винник був при праці. Вбивників не відшукано.

— **Пожежа лісничівки.** У Ліндерівці, в Станиславівщині, вибухла пожежа лісничівки. Згоріла стодола, два обороги і стайня. Всі ці будинки були власністю Якуба Файнбуха та Ізака Вайнгартена. Причиною пожежі правдоподібно був підпал. Виновників не вислідженo.

— **Брат на брата.** В селі Наварії стрілив з револьвера до свого брата Іван Дудик, який підозрівав, що брат має любовні звязки з його жінкою. Куля хибила, а брат Івана Дудика втік до Львова.

— **Черевний тиф у Варшаві.** У Варшаві вибухла епідемія черевного тифу. Минулого тижня в столиці Польщі начислено понад 75 осіб хорих на черевний тиф. Лютує там також дифтерія і шкарлятина.

— **Італійський король у Ватикані.** Дня 5. XII. в год. 11. італійська королівська пара в товаристві міністра закордонних справ Грандія і визначних достойників королівської палати приїхала автомобілем до Ватикану, щоби зложити римському папі першу візиту. На вулицях зібралася численна товпа, яка витала королівську пару гучними окликами. При вході до Ватикану королівську пару привитав губернатор Серафіні, після чого гості перейшли через площу св. Петра на подвіря св. Марка, де орхестра відограла італійський державний гимн, а папська ґвардія віддала королеві почести. Після цього королівська пара відвідала римського папу у престольній кімнаті, де перебула 20 хвилин. По скінченій візиті гості були присутні на богослуженні у храмі св. Петра, а з богослуження повернули до Квіриналу.

— **Книжки і часописі в Польщі.** Статистика виказує, що в 1927 р. у Польщі видано 24 міліони примірників книжок, включно зі шкільними підручниками та календарями і молитвенниками. В 1928 р. у Польщі виходило 2353 газет, із чого 249 виходять ще з перед війни. Місячників виходить у Польщі 826, тижневиків 588, щоденників 213, з чого у Варшаві виходить 45 щоденників. Часописів релігійного характеру виходить у Польщі 182, а 146 часописів призначено для молоді. Все це статистичні дані про 1928 рік.

— **Пожежа в кінотеатрі.** „Н. Фр. Пресse“ повідомляє із Пфотсгайму, що там підчас кінотеатральної вистави для дітей вибухла пожежа. На щастя діти повтікали зі салі заки вогонь поширився і між дітьми не було ніяких жертв. Тільки двох фільмових операторів попали в полумя і вискочили попарені через вікно з другого поверху та потерпіли легкі поранення.

— **Більшовики арештували княжну Лівен.** Часописи повідомляють, що у Ленінграді арештовано княжну, Софію Лівен, кревнячку льондонського льорда Стедда. Більшовики підозрівають, що вона належить до тайних антирадянських орґанізацій. Вона жила довший час у Москві і працювала в бібліотеці та займалась релігійною пропаґандою. Підчас революції ця княжна була сестрою-жалібницею в армії Колчака.

— **Антирелігійна боротьба в СРСР.** З Москви повідомляють, що радянський уряд видав окремий наказ палити релігійні книжки, в першу чергу Євангелію, Біблію, Коран і Талмуд.

— **Скільки собак у Варшаві?** В 1925 р. у Варшаві було 18 тисяч собак, за яких власники платили податки, у 1927 р. було їх 13 тисяч а в 1929 р. вже тільки 9628 осіб платило податки за свої собаки.

— **Тестамент Клеманса.** Французька преса опублікувала тестамент „старого тигра“ Клеманса. У цьому тестаменті „батько французької перемоги“ просить похоронити його поруч могили свого батька, далі заявляє, що ані його серце ані мозок не сміє бути винятий з тіла та перехований окремо і що він не бажає собі жадних похоронних маніфестацій та жалоб, ані величавих церемоній. На його гробі не сміє бути жадний памятник, жадна напись, а тільки звичайна залізна огорожа навкруги могили. До трумни Клемансо велів положити собі молитвенник, який йому на памятку подарувала колись його мати і китицю зівялих квітів, яку Клемансо дістав від вояків на німецькому фронті 1917 р.

— **Украдений новий образ Рембрандта.** „Н. Фр. Прессе“ повідомляє з Риму, що новий образ Рембрандта „Портрет старого чоловіка“, який винайдено в листопаді у палаті Массіма украли злодії, та що італійська поліція арештувала цього злодія. Виявилось, що той образ украв дверник палати Массіма і переховував його на стриху свойого домику в селі за Римом. У тій-же палаті найдено ще одну картину Рембрандта з обличчам Мадонни.

— **Ріжні вісти.** В місяці листопаді у Києві зібрано 1000 безпритульних дітей. — До Праги приїхав італійський ґенерал Нобіле, відомий зі своєї невдалої виправи на північний бігун. У Празі відвідав товариша своєї подорожі на бігун, проф. Бегунека. — Більшовицькі війська що борються проти китайців, посунулися в однім місці 60 км на схід і взяли в полон багато

китайців. — Статистика виказує, що на Горішнім Шлеську в місяці листопаді ц. р. видобуто 3,252.719 тон вугілля. — Чума, яка вибухла у Греції, поширюється щораз більше. — Німецьке міністерство внутр. справ утворило окрему комісію для перевозу 30.000 німецьких кольоністів-утікачів із СРСР. — У Москві розстріляно знов 3 б. генералів: Михайлова, Височанського і Дімана. — В Мексику повінь ріки Сухіяте зруйнувала цілий острів на цій річці та спричинила смерть кількадесяти осіб. — В Дамаску були нові сутички арабів зі жидами, підчас яких ранено 15 осіб. — При Інституті Народньої Освіти в Києві утворено окремий відділ для гебраістичних студій, в якім будуть викладати в жидівській мові.

— **З Українського Технічного Т-ва.** Дня 11. грудня ц. р. в год. 18.30 у домівці Українського Технічного Т-ва у Львові (Ринок 10/II.) відбудеться доповідь інжиніра Корнелли на тему: „Кріза в рільничім господарстві".

Зі спортового життя.

З діяльности УССК.

Виділ Українського Студентського Спортового Клюбу у Львові повідомляє своїх членів, що руханка відбувається в салі „Сокола-Батька" для жінок у вторки й пятниці від год. 19—20, для мущин у ці самі дні від год. 20—21. При вплачуванні вкладок слід покликуватися на членство УССК-а. Руханкові однострої в красках УССК-а з відзнакою можна замовляти у тов. Мойсеович С. кожного дня в год. 19. у пластовій домівці або у тов. Тарнавського О. в обідній порі в харчівні Академічного Дому.

Виділ УССК.

В справі „Української Загальної Енцикльопедії".

Від головного редактора „Української Загальної Енцикльопедії" дістаємо такого листа:

Високоповажаний Пане Редактор! В цінному Вашому часописі з дня 6. грудня ц. р. ч. 270. п. інж. Лучаковський зробив влучну замітку про велику вагу присвятити належну увагу технічним наукам у майбутній енцикльопедії. Спираючись на цьому, що в тимчасовій звістці про згадану енцикльопедію, яка появилась була в часописах, нема згадки про цю таку важну ділянку людського знання, — Шановний Автор згаданої замітки побоюється, що під тим оглядом моглаб вона бути недостаточно опрацьована.

Прохаю ласкаво приняти до відома, що в нашій енцикльопедії технічні науки найдуть якнайбільше місця, а опрацювання тієї частини енцикльопедії зволили ласкаво узяти на себе ВП. Професори Української Технічно-Господарської Академії в Подєбрадах. Провід у цій збірній праці зволив ласкаво перебрати Достойний Ректор тієї Академії Борис Іваницький.

Вважаю своїм обовязком подати це до відома всіх тих, що бажають так само як і редакція енцикльопедії — щоби цей перший у нас цього роду культурний твір станув на висоті свого завдання.

У Львові, дня 6. грудня 1929.

З правдивою пошаною

Іван Раковський
начальний редактор
„Української Загальної Енцикльопедії".

В обороні правди.

Від п. М. Пастрика з Луцька дістали ми такого листа:

Високоповажаний Пане Редакторе! В імя правди прошу дати ласкаво місце в поважаному Вашому часописі наступним рядкам: В ч. 44 „Української Ниви", яка виходить у Луцьку, в статті під заг. „Українське Громадянство м. Луцька" в числі тих, що були на зборах парохіян Брацької церкви 22. жовтня п. р., подано й моє прізвище. З огляду на те, що ці „збори" постановили просити різні редакції не писати про українські установи Луцька маючи на увазі „Рідну Хату", „Укр. Ниву" й т. д. отсим заявляю: 1) На запрошення в церкві о. протопр. Пащевського на парохіяльні збори я прибув на них і відразу побачив, що це зібрання, за виключенням кількох осіб, складається з самих „діячів" з „Укр. Ниви", „Рідної Хати" та тих, що їм співчувають; як потім виснилося, представники „Просвіти", кооперації, „Сільського Господаря", соймику, української незалежної преси, посольських клюбів і незалежного громадянства на ці „збори" не пішли. Не було також і селян-парохіян з сіл Вишкова й Ківерці, приписаних до цієї церкви, а значить були це не парохіяльні збори, а звичайні сходини прихильників Певного й „Укр. Ниви". 2) Я не тільки не солідаризувався з тими, що нападали на українську незалежну пресу, яка цілковито правильно розкрила й напятнувала наймитську роботу відомої ґрупи на чолі з „Укр. Нивою", але й голосно протестував, заявивши, що не всі ті установи є українські, на яких висить український шильд. 3) Зрозумівши, що запрошенням на парохіяльні збори (я гадав, що в справах церкви) був введений в блуд, я на другі збори не явився.

Отже „Українська Нива", помістивши моє прізвище в числі тих, що солідаризуються з нею, допустилася брехні й фальшу, так властивих цьому не-українському часописові.

Луцьк, 29. листопада 1929.

З поважанням

Микола Пастрик.

Лист до Редакції.

Від Сеніорату Ставропігійського Інституту одержали ми слідуюче письмо:

У Временнику Ставропигійського Института на р. 1930 поміщений ряд статтей з нагоди столітньої річниці уродин б. довголітнього сеніора тогож Інституту бл. п. д-ра Ізидора Шараневича.

В одній з них під заголовком „Торжественное засѣданіе членов Ставр. Инст. 16-го февраля 1929 г. посвященное памяти Ис. Шараневича" (вьідержки из протокола) на стор. 121 надруковано: „Умирая Шараневич исповѣдался у митрополита Шептицкаго. Тогда он сознался, что *унес* одну книжку из Оссолинеум. Митрополит Шептицкій ему отвѣтил, что его *грѣх* берет на свою душу".

Неоглядно ужите слово „унес" і „гріх" дуже прикро вразило родину Покійного, бо ніколи нічого подібного не мав він на своїй совісти.

Річ з книжкою малася так: Працюючи у вісімдесятих роках над розкопками в Галич. проф. І. Шараневич позичив на реверс з 8/7 1884 для своїх наукових праць з бібліотеки львівського університету книжку під заголовком: „Itenerarium provinciarum Antonini Augusti Lugduni", яка відтак десь йому запропастилася. Коли по смерти Покійного унів. бібліотека упімнулася за зворот, родина, не могучи її відшукати, а тим менше відкупити, заявила свою готовість в заміну за згублену книжку дати якунебудь іншу із оставшої по Покійнику бібліотеки після вибору Дирекції. Так і сталося. Дирекція бібліотеки приняла предложення і отримала в заміну другу книжку згідно зі своїм вибором.

Та зчасом визичена з бібліотеки книжка віднайшлася. А віднайшов її в часі світової війни випадково у напівзнищеному монастирі ОО. Бенедиктинів в Єзуполі під Галичем старший військовий лікар австр. армії д-р Кіш з Праги. Він забрав її зі собою і адепонував у бібліотеці празького університету, звідки опісля в 1917 р. повернено її до львівської унів. бібліотеки. Дирекція львівської бібліотеки повідомила про це доньку проф. І. Шараневича п. Сальомею з Шараневичів Матієву і звернула на її руки реверс підписаний власноручно Покійним. Письмо і реверс находяться досі в посіданні родини. Зазначуємо при тім, що передсмертну сповідь відправив Покійний сеніор не перед Високопреосвященним Митрополитом, котрий в той час перебував у Римі, але перед своїм сповідником, бл. п. о. Онуфрієм Лепким.

У Львові, 27. листопада 1929.

Сальомея з Шараневичів Матієва, донька; *д-р Володимир і Константин Шараневичі* — сини, *Ізидор Громницький*, сестрінок і сеньор родини.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Субота, 7-го, год. 3·30 „Чудесний перстень" — вистава для дітей і молоді (ціни найнижчі).

Субота, 7-го, год. 7·30 „Тріо", гост. виступ Маліцької, Венгерка і Савана.

Неділя, 8-го, год. 3·30. „Це можеш ти казати своїй бабці".

Неділя, 8-го, год. 7·30, „Тріо", прощальний виступ Маліцької, Венгерка і Савана.

Понеділок, 9. XII., год. 7·30 „Артисти"; остання вистава по знижених цінах.

Малий Міський Театр

Субота, 7-го год. 3·30. Світанок, день і він", гост виступ Маліцької і Венгерка.

Субота, 7-го, год. 7·30. „Адвокат і рожі", гост. виступ В. Бридзінського.

Неділя, 8-го, год. 3·30. „Світанок, день і він", гост. виступ Маліцької і Венгерка.

Неділя, 8-го, год. 7·30, „Адвокат і рожі", гостинний виступ В. Бридзінського.

Понеділок 9. грудня, год. 7·30 „Адвокат і рожі", гост. виступ В. Бридзінського.

Театр ревії „Гонг — в салі кіна „Кольосей":

Субота, 7. XII., „Ґонґ Джез"; дві вистави; год. 7·30 і 9·30.

Неділя, 8. XII., „Ґонґ Джез"; дві вистави: год. 7·30 і 9·30.

Кіна.

Апольо: Жінка та папц (Кончіта Монтенегро) (на осн. повісти Пера Люї)

Касіно: Проклін крови.

Кольосей: Зелена бригада.

Лев: Грішне кохання.

Марусенка: Кохання в пустині.

Оаза: Трикратне весілля.

Палас: Звукова фільма: „Ню Иорк у ночі" (і наддаток: Ніна Тарасова: Дні щастя — по російськи, Рищ. Бонелі: Прольоґ до „Паяців")

Пан: Вязень острова св. Олени.

Пасаж: Студент із Монтани (Гут Джібсон). Тиждень Ґомонта та Пата й американська комедія.

Стилевий: Її перший цілунок.

Фатаморґана: Козацьке кохання (на осн. повісти Толстого „Козаки").

Химера: Блакитний вальс.

Утіха: Місто чудес (Фейрбенкс)

Програма радіо.

Неділя 8. XII. 1929.

Варшава (1411,7) 20·00 Концерт з Кракова. **Краків** (312,8) Трансмісія з Варшави. **Гельсінгфорс** (221,4) 13·30 Симфонічний концерт. **Ляйпціґ** (259) 9·00 Ранішне богослуження. **Братислава** (279) Концерт Народнього Театру. **Талін** (296) 18·30 Вечірній концерт. **Брно** (341,7) 20·00 Оперетова музика. **Льондон** (356,3) 16·45 Концерт радіоорхестри. **Штутґарт** (360) 15·30 Легка музика. **Гамбуґ** (372) 13.05 Грамофонові плити. **Франкфурт** (390) 8·15 Католицьке богослуження. **Берн** (403) 15·30 Орхестра з Курсалю. **Берлін** (418) 19·20 Нові та старі танці. **Стокгольм** (436) 20·05 Церковний концерт. **Рим** (441) 10·00 Релігійна музика. **Лянґенберґ** (473) 9·00 Католицьке богослуження. **Прага** (487) 19·00 Дута орхестра. **Мілано** (501) 16·00 Комедія. **Брюссель** (509) 21·15 Концерт радіотріо. **Відень** (516,3) 16·30 Жіноча симфонічна орхестра. **Рига** (525) 19·03 Популярний концерт **Мюнхен** (533) 10·00 Католицьке богослуження **Будапешт** (550) 17·15 Військова орхестра. **Ковно** (1935) 19·30 Вечірня програма. **Париж** 1725) 13·00 Релігійна музика.

Понеділок 9. XII. 1929.

Варшава (1411,7) 20·30 Міжнародній концерт. **Краків** (312,8) 19·10 Трансмісія з Варшави. **Гельсінгфорс** (221,4) 17·40 Сольо на акордіоні. **Ляйпціґ** (259) 19·00 Романська музика. **Льондон** (356,3) 21·00 Концерт хору. **Гамбурґ** (372) 18·00 Радіоконцерт. **Берлін** (418) 19·30 Німецькі народні пісні. **Штокгольм** (436) 20·30 Симфонічна орхестра. **Рим** (442) 21·02 Неаполітанські пісні. **Прага** (487) 19·00 Концерт орхестри. **Брукселя** (509) 21·30 Симфонічний концерт. **Відень** (516) 15·30 Квартет Сільвінга. **Рига** (529) 10·05 Популярний концерт. **Будапешт** (550) 17·40 Циганська музика. **Париж** (17·25) 16·45 Грамофонові плити.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Повідомляємо, що вже вийшов повний та ілюстрований катальог повістей і оповідань, виданих в Галичині і на Великій Україні, де подано зміст та рецензії на поодинокі книжки. З огляду на великі кошти (91 сторін друку, 102 ілюстрацій) висилаємо його за попередніи надісланням 70 сот. почтовими марками. — **Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.** 919 6—6

Надзвичайні Загальні Збори кооперативи з обм. порукою „СВЯЩЕНИЧА САНАТОРІЯ“ **у Львові**, відбудуться **дня 7. грудня 1929** р. о год. 5-ій пополудни в салі засідань Митрополичої Консисторії у Львові, зі слідуючим дневним порядком: 1. Відчитання протоколу з послідних Загальних Зборів. 2. Зміна статуту кооперативи, а саме §§ 8. 13, 14 і 18. — **Кл. Шептицький,** голова; **Ол. Бучацький** секретар.

З приводу збірки теплої одежі для бідної дітвори в Захоронках на Миколаївське свято Виділ Т-ва Українська Захоронка у Львові просить П. Т. Громадянство складати жертви до рук відпоручниць Т-ва, заосмотрених у повновласть з печаткою Т-ва та підписами голови О. Гординської і секретарки Ст. Филипович. За надужиття Виділ не відповідає. 1033 1-2

Ширші Сходини Союзу Українок відбудуться вівторок дня 10. п. м. о год. 19. в домівці Т-ва (Підвале 7). Програму виповнить дискусійний реферат п. Ксені Янович п. з. „Жінка у відношенні до мужчини й дитини“. Окремих запрошень не розсилається. 1027 1-2

Дня 20. грудня ц. р. о год. 5-ій пополудни відбудуться в комнатах Марійського Т-ва при вул. Блахарській ч. 11. Звичайні Загальні Збори Т-ва Вакаційних Осель. Дневний порядок: 1) Відчитання протоколу з послідніх Загальних Зборів. 2) Звіт з діяльности Виділу. 3) Звіт Контрольної Комісії. 4) Вибір нового Виділу. 5) Внесення і запити. На випадок відсутности приписаного статутом числа членів, Збори відбудуться о пів години пізніше без огляду на число присутніх. — За Виділ Т-ва Вакаційних Осель: Ольга Бачинська голова, Марія Лішинська секретарка. 1032 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПАРОВИЙ БРОВАР У КАЛУШІ поручає свої знамениті вироби пива: експортове, дубельтове, чорне у фляшках і бочках по цінах уміркованих. Заряд бровару. 1996 28—?

ШАМОТОВІ ПЕЧІ чеські, найбільший склад Рентшнер, Легіонів 37. 883 10-12

АВТОМАТИ „Swoboda“, ощадностеві вічно горіючі печі, поручає Рентшнер, вул. Легіонів ч. 37. 988 3—5

ЛЮДЕЙ (обох полів) енергійних, інтелігентних і метких — до постійної комерційної праці, в кожнім закутку Польщі — пошукується. Після чотиромісячної проби, евентуальна стабілізація. Подання умотивовані точним життєписом слати негайно під адресою: Krzysztofowicz, Lwów, Legjonów 1. 1013 3—3

Позір! Свій до свого! Позір!

ЯБЛОКА десерові, ружинські І-рядної якости по дуже приступній ціні в скринках від 50 кг., або в дрібній продажі від 10 кг. можна дістати в пивниці вул. Руська ч. 3. На бажання достава до дому 1020 2—2

ГОДИННИКИ ... найліпших фабрик прецизійні продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони знана фірма **Іван Зельтенрайх.** Львів, пл. Марійська ч. 5 618 22

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЗГРОМАДЖЕННЯ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ ПР. Д. М.
у Львові, при вул. Сикстуській ч. 39, отворило при деяких своїх домах

Робітні Риз і Білля Церковного та штучних квітів,

як також виконує всякого рода направки що входять у той обсяг.

Роботи виконується на замовлення солідно, скоро за дешево. Тому проситься, щоби Впрп. Духовенство відносилося з довірям, та з замовленнями зверталося до Сестер Служебниць в Бережанах, Добромилі, Золочеві, Жовкві, Кристинополі, Львові, Перегінську, Перемишлі, Болоні, Поморянах, Стрию, Станиславові, Тернополі, Ярославі. 979 2—2

Д-Р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

бувш. лікар заграничних клінік, спеціяліст скірних, венеричних і сексуальних хоріб **та лікарської косметики**
ординує від 8 10½, 14—18.
в неділі і свята від 10—11.
Гірське сонце. Вапофор. Дітермія. Кріотерапія. Сепаратові почекальні.
ЛЬВІВ, вул. Потоцького ч. 11. І. п.
826 Телефон 65—87. 26—?

Спеціяліст венеричних скірних недуг і косметики
Др. І. Мунд Д. сек. шп. від. і львів. орд. від 8—10 і 2—6, в неділі від 9—1 **Львів, Ясинна 1.** ріг Пілсудського (Панської). Телеф. 48-01. —
595 **Лічення жиляків.** 11—?

Дентист Яків Насс
Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.
Скріплювання хитаючихся зубів пльомбування й виймання зубів, без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті після найновішої системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. Т. Урядовцям і студентам значна знижка. Полекші в сплатах. Тел. 65—73.

ДВОПОВЕРХОВА камениця, початок Курковоі, 5 хвиль від Ринку, ціна 6.500 дол. Ігнат — Куркова 24. 1015 2—3

Толочу десені на плюшевих плащах
чищу, чорню, відсвіжую, переробляю
М. ВОЛЯНСЬКА
ЛЬВІВ, вул. Собіського, ч. 12.
740 Тел. 17 04. 8—

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „СОЮЗУ УКРАЇНОК“ у Львові

відбудуться

в днях 22. і 23. грудня 1929 р. — Домівка „Союзу Українок“, Підвале ч. 7.

Порядок нарад:

Неділя, 22. грудня. Год. 9·30—13. — **Відкриття Загальних Зборів.**

Перегляд діяльности Централі:

1. Секретарський звіт. 2. Звіт освітньої референтки. 3. Звіт референтки господарських курсів. 4. Звіт референтки міжнародніх звязків. 5. Касовий звіт.

Стан організації в краю:

1. Звіт організаційної референтки. 2. Звіти делегаток. Год. 15—18. Продовження звітів Делегаток. Дискусія. — Год. 18. „Економічна незалежність жінки“ — реф. Мілена Рудницька. Год. 20·30. Спільний чай.

Понеділок, 23 грудня. Год. 9—13. Продовження дискусії над звітами. — „Завдання жінки в ділянці гігієни“ — реф. д-р Софія Парфанович Год. 15—17. „Роля жіноцтва в зберіганні людового мистецтва“. Реф. І. Гургула і І. Мамух-Павликовська. Год. 17—19. Іменовання почесних членів. Звіт Контрольної Комісії. Вибори. Внески.

ЗА ГОЛОВНИЙ ВИДІЛ С. У.
Мілена Рудницька, голова. 1027 **Олена Шепарович,** за секретарку.

БЕЗПЛАТНО КАЛЕНДАРІ на р. 1930!

НЕБУВАЛА НАГОДА!

Безплатно одержите один великий книжковий календар на 1930 рік, за 3 зол., коли:

1) запренумеруєте **„Театральну Бібліотеку“**, 12 книжок річно — за 10 зол.

або 2) коли купите собі **„Нову Вітамінову Кухню“** за 7 зол., яка надається на святочний дарунок для жінки або дочки.

або 3), коли купите собі **„Монограми“** до вишивання за 6 зол., які надаються для жінок і дівчат на святочні дарунки.

або 4), коли замовите собі на 10 зол. театральних пєс які досі вийшли.

або 5), коли купите сотню листівок за 10 зол. (святочні або інші).

або 6), коли купите якінебудь видання з нашого катальогу за 10 зол.

Щоби одержати безплатно календар, треба вислати з гори гроші, або замовити товар за почтовим побранням, але в останньому випадку дочислимо за почту 2 зол. (тому краще прислати відносну квоту з гори, то тоді висилаємо товар оплачено).

Повища оферта обовязує лише в міс. грудні ц. р. 1036 1—1

Замовлення слати на адресу:
„ТЕАТРАЛЬНА БІБЛІОТЕКА“,
ЛЬВІВ, вул. КУ КОВА ч. 10.

GENTLEMAN 1924 39 ANS

СНІГІВЦІ КАЛЬОШІ
GENTLEMAN
ПРЕГАРНІ ЕЛЕГАНТНІ

ПОШУКУЮ лекцій з середніх шкіл, приготовляю до матури. La conversation et l'enseignement methodique du français. — Можу виїхати на провінцію, радо на Волинь. — Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Поступ“. 1029

ПОМЕШКАННЯ з окремим входом (можна і у двох) шукає співробітник „Діла“ Зголошувати листовно під „Співробітник“. 1031

ВСТУПЛЮ на практику до адвоката. — Зголошення до Адміністрації „Діла“, „для магістра прав“. 103?

ЦИРКУЛЯЦІЙНІ ПЕЧІ

до огрівання складів, фабричних і гімнастичних саль, кінематографів, жилень і ін. виробляє
фабрика машин і лярня заліза СТ. ВАЙҐТ і С-ка, ЛОДЗЬ
вул. Сенаторська ч. 22
Представництво:
— „АРЕОС“. —
Інжинірське Бюро для фабричних урядженъ
ЛЬВІВ, Жигмонтівська 9. тел. 56—76.
також всілякі урядження, кітли і радіятори до центрального огрівання.

ШВАЙГГОФЕРА світової слави **фортепяни — піяніна** по дуже приступних цінах на догідні сплати поручає „Монюшко“, вул. Зіморовича, ч. 10.
1028 1—2

Ширіть наш часопис!

Накриття
Fragets, Hennenberga і інших найліпших фабрик по фабричних цінах 577
у МАНДЛЯ,
вул. Коперника 14.
Напроти Кіна Коперник

Американська система!

ФАБРИКА МЕБЛІВ „ФАМЕТА“
ЛЬВІВ, вул Красіцьких ч. 18. а.
Продає кожному без ручителя на умовах платности дотепер небувалих, спальні, їдальні, кухонні і бюрові урядження.
Від 10 зол. **Від 10 зол.**
Поодинокі штуки меблі, вистелювані меблі, фотелі до спання, лежанки, матераци, шафи й інше.
1011 9—20

ПОЛЕВІ ЛІЖКА
Ліжка металеві, залізні, тапіцеровані, дротяні вклади
поручає
ВИРІБНЯ **Л. ЯГОШЕВСКІ**
ЛЬВІВ, Личаківська 132. 938 5—6

Гурт **Детайль**
Совги (Лижви) Санки
по приступних цінах поручає
А. Фрідфельд
ЛЬВІВ, Ягайлонська 9. Тел. 34 65
Висилка на провінцію відворотно.
981 2—5

44-ті ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
членів
НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ
КРАЄВОГО СОЮЗА СПОЖИВЧОГО,
кооперативи з відповідальністю уділами у Львові,

відбудуться **в четвер, дня 26. грудня 1929 р. о год. 10-ій з рана**

в салі Т-ва „СОКІЛ“ у Львові, при вул. Руській ч. 20. — з ось яким порядком дня:

1) Відкриття Загальних Зборів (§. 93. стат.).

2) Верифікація протоколу 43-их Звичайних Загальних Зборів Уповноважених з 8. 12. 1928 р. (§ 94 стат.).

3) Звідомлення з діяльности, біланс за діл. рік 1928/29, програма праці і розділ чистого зиску (§. 96, у. 1. і 5. стат.).

4) Звідомлення Головного Контрольного Комітету (§ 110 стат.) і його внесення дотично абсолюторії Надзірній Раді і Дирекції за рік 1928/29 (§. 112. стат.).

5) Доповнюючий вибір Надзірної Ради, а то: членів на час від 1929/30 до 1931/32 і заступників на рік 1929/30 (§§. 65, 66 і 96 ст.).

6) Вибір Головного Контрольного Комітету на адмін. рік 1929/30. (§. 96 і 109 стат.).

7) Вибір уповажнених на час 1929/30 до 1931/32 (згідно з постановами ординації виборчої з 9/5 1923, по думці §. 100. стат.).

8) Означення найвисшої суми зобовязань, які Народна Торговля може затягнути (§. 96, у. 11. стат.) і означення найвисшої межі кредиту, який Народна Торговля може уділити одному членови (§. 96. у. 12 ст.).

9) Означення висоти презенційної марки для членів Надзірної Ради і винагороди для членів Головного Контрольного Комітету (§. 96, уст. 2. стат.).

10) Внесення членів (§. 92, у. 2 стат.) і запити (§. 92, у. 4 стат.).

Затверджені річні звідомлення рахункові і біланс за рік 1928/29 виложені є до перегляду Вп. Членами в домівці „Народної Торговлі“ у Львові, Ринок ч. 36/I в годинах урядових центрального бюра від слідуючого дня після отсього оповіщення аж до останнього дня перед Загальними Зборами (§§ 89 і 142 стат.).

Якщо на Загальні Збори Членів в означеній годині не явиться статутове приписаний комплет, відбудуться після упливу години від часу, на який Загальні Збори визначено з тим самим дневним порядком і в тій самій домівці другі Загальні Збори Членів, які стаються правосильні без огляду на висоту репрезентованої на них суми уділів і без огляду на скількість присутніх на них членів. (§. 91. стат.).

За Надзірну Раду „Народної Торговлі“
КРАЄВОГО СОЮЗА СПОЖИВЧОГО
кооперативи з відпов. уділами у Львові
Львів, дня 22 листопада 1929.
Д-р Степан Федак, в. р. президент Н. Р.
Інж. Юліян Мудрак в. р. секретар Н. Р.
1018 2—?

Стилеві МЕБЛІ
найновіших виробів поручає по приступних цінах фірма
Брік і Ґрінер
ЛЬВІВ, вул. Ягайлонська 24. тел. 21—76. (біля Кіна „Марусенька“).
Уважати на число дому 24. 918 2—3